

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKĪDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Āznāks kopš
1979. gada 26. oktobra

CETURDĪEN,
1989. gada 28. decembris

Nr. 50 (521)
Cena 1 kap.

Jaunā gada vērtos stāvēt, ceriet uz laimi,
uz mieru pasaulē, satiecību pašu mājās,
un starp tautām!

Lai Jaunā gadā darbs vēl labāk sokas!

Vēl tikai dažas dienas, un Laiks ievēdīs mūs jaunajā, 1990. gadā. Domāju, ka aizejošā gada nozīmību mēs pa istam novērtēsim tikai pēc vairākiem gadiem. Un tomēr...

Par galveno šīgada notikumu, pēc manām domām, atzīstams tas, ka ticis apzināts pats galvenais. — cilvēki ir pelnījuši daudz labāku dzīvi nekā tā, ko mēs dzīvojam. Bet, to sapratuši, tāpat ir jāsaprot arī tālākais: mums pienākošos labāku dzīvi varam sasniegt tikai paši, ar savu spēkiem, ar savu personīgo piedalīšanos. Un tam jānotiek vienlaikus ar personiskās atbildības jūtām par rītdienas likteni. Pirmie, vēl vārgie personiskās atbildības asni jau manāmi līdzjutībā, žēlsirdības kustībā. Šīs morālās īpašības atliekušas mūsu plecus, darījušas mūs dvēseliski bagātākus.

Nākamais gads būs daudz grūtāks nekā aizejošais. Atbildība, ko esam uzņēmušies un apjautuši, prasīs noteiktus, konkrētus lēmumus un tiem sekojošu rīcību. Tieši pārdomāti, gudri lēmumi mums dažkārt pietrūkuši aizejošajā gadā. Bet tikai iepriekš nosauktās īpašības radīs mūsos Saimnieka apziņu gan darba kolektīvā un sadzīvē, tā arī sabiedriskajā dzīvē un republikas ekonomikas jomā.

Nākamajā gadā no visas sirds novēlu jums un jūsu bērniem stipru veselību, gudrus lēmumus, dvēseles stingrību un dvēseles siltumu. Ļoti ceru, ka cilvēki ap jums atbildēs jums ar to pašu.

JURIJS OVŠANIKOVS,
darba kolektīva padomes priekšsēdētājs

Mums vajag ticības nākotnei

Gads nostēdzies. Šai gadā bijām liecinieki un līdzdalībnieki daudz tautas vienotību stiprinošiem pasākumiem. Taču mūsu pašu interese par savas dzīves uzlabošanu ir mazinājusies. Mazāk esam darījuši jaunatnes problēmu risināšanā, neesam darījuši tos vienkāršos darbus savas apkārtnes sapošanā, mazāk esam piedalījušies sporta pasākumos, bēgam no organizācijām, kuru biedri esam. Vai mēs pārāk daudz negaidām no Salatēva dāvanu maisa?

Sagaidot Jauno, 1990. gadu, novēlu visiem ar jaunu, možu garu sākt Latvijas sakopšanu: vispirms — savu pagalmu, savu ceļu. Aicinu arī domāt par mūsu kopējo darbu, par to, kā īstenosim jauno saimniecisko metodi.

IMANTS JERKINS,
partijas rūpnīcas komitejas sekretārs, DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs

Dzims cerība, dzims atkal jauna laime!
Mēs panāksim visu, ja mūs neatstās
tautas lielie tikumi: pacietība un
izturība darbā un cīņās, vienkāršība
un pieticība. Mūsu lielākā manta
ir mūsu darba spējas.

K. SKALBE

BIJ' MUMS JAUKI ZIEMASSVĒTKI

Ziemassvētku brīdi sirsnīgus vārdus mums teica Valmieras drāmas teātra aktrise Ausma Dule.

Kā vienmēr, aušanas ceļa ļaudis bija izdomājuši ko nebijušu un šoreiz priedēja kolektīvu ar budēju vēlējumiem un lustīgu ampeļšanos.

Ziemassvētku dziesmas dziedāja «Daina».
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

NEATKARĪBAS SAKNES IR GODPRĀTĪGĀ DARBĀ UN GARĪGI BAGĀTĀS DVĒSELĒS!

Ar planieri zilajās tālēs

Atgriezoties pie publicētā

(No sērijas «Cik garš, tik plats»)

mums nav tādas kā ārzemniekiem. Ja jau būtu modernāka tehnika — rezultāti būtu daudz augstāki.

Valentina uzskata, ka arī planieristi, šī sporta veida federācijai jābūt lielākai patstāvībai, jānodrošina ar mūsu rūpnīcas teritorijas labiekārtošanu un ko vada šo rindīgu autorus. Te gan tālīt jāieic, ka ne rūpnīcas, ne arī no kooperatīva puses es neparakstu izpildīto darbu pieņemšanas aktus. Tā vienkārti ir nepārbaudīta informācija.

Patiešām, šī gada decembrī kooperatīva laikus neizpildīja tikai vienu pasākumu no daudzajiem, kas fiksētā līgumā, konkrēti — automobiļu ceļu kaizīšanu ar smilšim uzņemuma teritorijā. Tas netika izdarīts tīri tehnisku iemeslu dēļ. Tika nolēmts nepieļiet smiltis, sajauktas ar minerālajiem, kas noveda līdz sagatavoto smilšu stiprāi sasatšanai. Nācās pārkartoties darbu gaitā. Bez tam kooperatīva traktorists N. KOLCOVS bez atļaušanas iemesliem neradās darba. Kooperatīvs bija spiests atbrīvot viņu no darba. Tāpēc patreiz cenšamies ieviest kārtību darbā visiem iespējamām līdzekļiem, tomēr problēmu vēl ir daudz, tai skaitā — arī kadru.

Tehniskās problēmas... Ar koopera-

tīva izveidošanu mums nepalīdzinājās ne sniega novākšanas mašīnu skaits, ne arī apstādīto stāviņu. Traktoristam J. KRASTINAM tomēr tāpat vienam jātiec galā ar savu traktoru dzinēju palaišanu aukstajās nakts.

Tāpēc izraisītu sašutumu dažu biedru noskaņojums, kuri nevēlas līdzināties problēmu un jautājumu būtībā. Kas attiecas uz maksu par kooperatīva darbu, uzskatu, ka atbildības summa proporcionāli jāsamazina, atkarībā no šādiem pārkāpumiem līguma izpildē.

Attiecībā uz pārbaudi, ko 7. decembrī veica ROTA LUSINA, gribu piezīmēt, ka cienījamajai komisijai nebūt nevajadzēja lēkt tērēt laiku, bet vienkārti vajadzēja griezties 12. ceļā pēc informācijas. Nebūtu lieku apvainojumu, nervozitātes utt...

Jā, tagad ir ziema, gada sevišķi bīstams periods. Turpina snigt un līt, rokas apledojumi. Tāpēc aicinājus, cieņmīļie lasītāji, vispirms būt uzmanīgiem pašiem pret sevi, pret apkārtni cilvēkiem, būsim viens pret otru labvēlīgi.

BORISS FALEVICS,

12. ceļa priekšnieks, kooperatīva «Silikāts» biedrs

Kas ir planierisms? Uz jautājumu vislabāk atbildēt zin cilvēks, kas ar šo aizraujošo sporta veidu nodarbojas nu jau 20 gadus, kas ar planieri gaisā pavadījis tuvu pie 2500 stundām (šogad vien — 180 stundas). PSRS sporta meistare planierismā 4. ceļa audeja **Valentina Supe** (attēlā):

Planierisms — tas ir lidojumi ar planieriem pa maršrutiem uz ātrumu, izmantojot termiskas korekcijas procesus atmosfērā. Distances garums un paradītais ātrums atkarīgs no dotās lidojuma dienas termiskajiem apstākļiem, planierista meistarības un planiera kvalitātes.

Galvenā loma ir pašam planieristam. Pirmais vieta ir psiholoģiskā gatavība lidojumam, tad nepieciešama teicama pilotēšanas tehnika, teoretiskās zināšanas, fiziskā sagatavotība.

Valentinai Supei minētās īpašības ir. To viņa pierādījis ne vien reizi vien. Par to liecina dažāda kaluma medaļas, diplomu, Goda raksti, balvas, PSRS un Latvijas PSR čempionātu, kā arī PSRS tautu spartakiādes uzvarētājas nosaukumi. Aizejošais gads Valentinai arī bijis veiksmīgs. PSRS augstākās līgas čempionātā sievietēm,

kas notika Kauņā, kas reize bija arī atlases sacensības Eiropas čempionātam, izcīnītas vairākas medaļas, to skaitā arī viena zelta. Legu- tas tiesības pirmo reizi startēt kontinenta spēcīgāko planieristu čempionātā Ūrlā.

Par Eiropas čempionātu Valentinai saglabājusies dažādi iespaidi. Bija palikami tikties un sacensties ar Eiropas spēcīgākajiem planieristiem. Ir iegūta starptautisko sacensību pieredze, jauni draugi, suvenīri. No Ūrlas valmieriete pārveda speciāli noformētu albūmu ar visu dalībniecu fotogrāfijām un šīs senās Krievzemes pilsētas skatiem, prospektu par šī sporta veida attīstību Bulgārijā, krāšņu prospektu par gada pasaules čempionātu virriešiem, ko izdevusi Somijas aeronautikas asociācija, citus suvenīrus.

Vienlaikus mūsu republikas pārstāves varēja pārliecināties par mūsu tehnisko atpalicību šajā sporta veidā (un vai tikai šajā?). Mēs lidojam ar poļu planieriem «Jantar-Standart», kas izmaksā pa 55 tūkstošiem rubļu. Bet citu valstu planieristu rīcībā ir rietumvalstu planieri. To cena — 20 tūkstoši dolāru, bet mums valūtas šiem mērķiem nav... Ari elektronikas

MANS LAIKABIEDRI!

Līdzjūtības

Sodien beidzot mērs ir pilns un rakstu tev, nelielu vēstuli.

Man ļoti ļoti žēl tevis. Jau ilgāku laiku skatos, kā tu staigā pa mūsu ceļu starp mašīnām, cilvēkam gandrīz virsū kāpjot, skatos, kā tu ver mūsu skaistas durvis ar kāju, skatos, kā tu centies ar lodīti trāpīt tieši dekoratīvajā stīklā, un man gribas raudāt par tavām nelaiķu nokaltušajām rokām (agrāk vecie ļaudis par jauniem cilvēkiem teica: «Kaut tev rokas nokalstu!») un tukšo dvēseli.

Bet kad šorīt ieraudzīju raudam arī Ziemassvētku eglīti, kuru tu apzagi (tāpat kā pagājušo gadu) — noņēmdams spuldziņu virteni — es sapratu, ka tev ir izdzisušas arī acis, ja tu nespēj ieraudzīt eglītes skaistumu un prieku to cilvēku acis, kuri pie tās apstājas. (Negribas ticēt, ka tev pietrūka naudas, bet ja nu tomēr tā ir... ienāc, es iedošu tev 6,50 rubļus, jo tieši tik daudz es par to samaksāju).

ARIJA PENCE

P.S. Vārdiņu «tu» speciāli nerakstu ar lielo burtu, jo tu neesi tā cieņmīlis.

Skumstam kopā ar **Zinādu Gundarevu** sakārā ar viņas tēva nāvi. Skāterētavas 3. maiņas kolektīvs

Izakām līdzjūtību **Janīnai Krūklīnai** ar **Marijai Savenkovej** sakārā ar tēva nāvi. Skāterētavas 2. maiņas kolektīvs

Izakām dziļu līdzjūtību **Stāņislavai Elkinai** sakārā ar māšas nāvi. Austuves 3. maiņas kolektīvs

Izakām dziļu līdzjūtību **Tatjanai Kurnosovai** sakārā ar vīra pēkšņo nāvi. Darba biedri

Izakām dziļu līdzjūtību **Tatjanai Kurnosovai** sakārā ar vīra pēkšņo nāvi. Draugi

Noticis rūpnīcas sportistu un fizikultūristu sezonas noslēguma vakars, kurā tika rezumēti sporta gada un uzņemuma. spartakiādes rezultāti. Šis vakars notika Ziemassvētku priekšvakarā, un līdz ar to arī noskaņojums bija sevišķi pacīlāts. Ari vakara programma bija atbilstoša. Komandu — spartakiādes uzvarētāju, sporta veterānu, labāko sportistu apbalvošana (to darīja fizikultūras kolektīva priekšsēdētājs **Andris Brutāns**) mīļās ar dziesmām Kauguru ansambļa izpildījumā. Vakara dalībnieki varēja neklātienē pabūt Sveicē, par kuru stāstīja un diapozitīvus demonstrēja ūdens sloma sekcijas treneris **Māris Valtēbergs**. Kalna slēpotāju treneris **Valdis Vanags** savukārt dalījās iespaidos par BMX sacensībām. Interesanta bija kultūras darba organizatoros **Māris Kelderis** rīkoltā priekšsvētku zīlēšana: katrs vakara dalībnieks varēja uzmināt, kas viņu sagaida

nākamajā gadā. Tiesa, arī bez zīlēšanas visi vieprātīgi nolēma, ka nākamajam gadam jābūt vēl sportiskākam un veiksmīgākam nekā aizejošam.

Interesants pārsteigums vakara bija personīko simpātiju specialbalvas pasniegšana. **Sandra Ozoliņa** to pasniegza 17. ceļa komandai, kas bijusi visaktīvākā un kurās dalībnieki pielikusi maksimālas pūles, lai piedalītos visos sporta veidos. Un, protams, nevienas atpūtas vakars nepaiekt bez labas mūzikas, jāutrām rotājam un dejas. Par teicamu mūziku jebkurai gaumei, kas uzlabo garastāvokli, bija parūpējies **Andris Etmāns**. Ar vārdu sakot, svētki bija izdevušies un var apgalvot, ka tajos likti pamati daudzām sportiskām uzvarām nākamajā gadā. Rūpnīcas fizikultūras kolektīva padome darīs visu iespējamo, lai visi plāni un iecerēs īstenotos.

ZAIGA VIATERE

Divas nedēļas Bulgārijā

Ne bez zināma organizatoriskā darba, ko tagad dažkārt sauc par pieblatošanas kalnu slēpošanas cienītāju augstākajam aprindām, tiku iekļauts kalnu slēpošanas instruktoru grupā, kura izgāja apmācību kursu Bulgārijas kalnu slēpošanas centrā Borovcā. Apģūvām instruktoru iemaņas, kuras nepieciešamas, apmācot iedzējus kalnu slēpošanā. No profesionālā viedokļa ieguvums ir liels, jo apmācību vadīja instruktori, kas paši līdz pilnībai apguvuši demonstratora māku. Jāatzīmē, ka skolas direktors ir trīsdesmitgadīgais **Pēters Popangelovs**, izcils pasaules klases slalomists, kurš piedalījies 4 olimpādēs, uzvarējis Pasaules kausa izcīņas posmā. Viņa augstākais rezultāts — 6. vieta Leikplesidā. Dažas nodarības notika viņa vadībā. Nodarības bija nopietnas, un mēs varējām pārliecināties, ka no mums, 12 instruktoriem, precīzi demonstrēt visus elementus ir spējīgi ļabi ja puse. Tā ka nācās cītīgi piestrādāt, lai eksāmenā nebūtu jākaujas. Savas sekmes varu uzskatīt par labām, kaut gan teicamielos neizvirzījos.

Iepazīnos arī ar tūrisma organizāciju Bulgārijas kalnos. Mani īpaši interesēja tā saukta pašdarbīga tūrisma iespējas, jo esmu principiāls patreizēja oficiālā organizētā tūrisma pretinieks. Uzskatu, ka valstij nav ne mazāko tiesību diktēt man, cik liela grupa un uz kurieni braukt. Manas tiesības ir izvēlēties sev ceļabiedrus un vietu, kur ceļot, un valstij jānodrošina man šīs tiesības, protams, atbilstoši mana maka biezumam, nevis gudrot, kā nodrošināt man

ceļabiedros zināmu skaitu komunistiskās ideoloģijas nesēju un drošības komitejas ārstata darbinieku. Dabiski, ir pamats domāt, ka šī sistēma vairs tik dzelzaini nestrādā kā agrāk, bet nav arī pamata uzskatīt, ka tā šodien nefunkcionē.

Vēlēšanu dienā 10. decembrī cetratā uzskāpām Austrumu bloka augstākajā virsotnē **Musala** 2925 m virs jūras līmeņa. Sportiskajā ziņā uzskāpšana virsotnē bija vienkārša. Lielākās grūtības sagādāja spēcīgais vējš un migla, kaut gan daba atalgoja mūsu pūles, un virsotnē visi mākoņi palika zem mums. Kāpjot lejā, atkal nācās ienirt mākoņu purvā. Domāju, ka tas ir arī tīri simboliski saistība ar mūsu vēlēšanu. Tās bija tikai tāda neliela plaša mākoņa, no istās putas vēl jātiec laukā.

Veļ, runājot par sportiskajiem sasniegumiem, ir vērts pieminēt brāliņu **Dana** (viņš ir PSRS izlauses dalībnieks friistailā) un **Kristiāna Jansonu** nobraucieni ar slēpni no šīs pašas virsotnes par šauru sniega mēli, kur stāvākā posma slīpums bija apmēram 50°. Es šāji pasākumā veicu, tā teikt, glābšanas dienesta funkcijas. Par laimi, mani pienākumi ar novērošanu arī izbeidzās, un pasākums noritēja veiksmīgi.

Par Bulgāriju varu teikt, ka arī tur ir socialisms. Sofijā bija jūtama politiskā sprāngītība, jo notikumi valstī risinās strauji, bet provincē gan nekā neliecīgā par pārmaiņām valstī.

VALDIS VANAGS, sporta kompleksa «Baļļa» direktors

Redaktors **V. LEJSTRAUTA**